

Med Folketingsmanden for Kjøbenhavns 13de Valgfreds (Mejer) er modtaget et Andragende fra Tapetfæder S. B. Jønsen om Meddelelse af dansk Indfødsret. Andragendet vil blive tilfjstillet Udvalget angaaende Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Ægtef. Indgaaelse.

Forhandlingen genoptoges.

Kr. Jensen (Svendborg Amts 4de Valgfreds): Under Forhandlingen af denne Sag i Lørdags blev der af Modstandere af Forslaget gentagne udtalt, at Sagen ikke var moden. Der blev ingen nærmere Forklaring givet over, hvad dette Udtryk „moden“ vil sige; men jeg antager dog, det vil sige dette, at der i Forslaget skal være udtrykt noget, som har noget tilsvarende ude i Befolkningen, altsaa, at der er et Krav ude i Befolkningen netop om det, som Forslaget i sit Hovedprincip gaar ud paa. Det vil jeg i alt Fald betragte som det rette Udtryk for, hvorvidt et Forslag er modent; men det er jo derfor ganske naturligt, at man spørger sig selv, og jeg antager, ethvert enkelt Medlem i denne vigtige Sag har rettet det Spørgsmaal til sig selv: er der nu virkelig ude i Befolkningen et bevidst Krav om at faa noget gennemført i Retning af det, som Forslaget her tilfigter. Jeg har ogsaa spurgt mig selv derom, og Svaret, jeg har givet mig selv, har da været baade et Ja og et Nej. Der er ingen Tvivl om, at der fra enkelte Sider i vort Folk er et bestemt Ønske om at faa et Forslag som dette gennemført, der tilfigter borgerligt Ægtef. Der er ingen Tvivl om, at de, der ere Modstandere af Kirken, føle det forargerlige i paa den Dag at skulle indgaa deres Ægtef. netop i Kirken og over for den kirkelige Myndighed, de i øvrigt ellers intet have med at gøre. Men det er jo ikke alene dem, der saadan rent bogstavelig ere Kirkens Modstandere, der kunne ønske dette. Der kan jo tænkes mangfoldige andre Grunde, der kunne bevirke, at Folk ønske at indgaa borgerligt Ægtef.; men spørge vi i al Almindelighed ude i Befolkningen, i de store kirkeligindede Kredse i vort Folk, om der er et saadant Krav om at faa indført borgerligt Ægtef., saa stiller det sig saaledes for mig, at Svaret ubetinget vil blive et Nej, der er ingen Trang til en saadan

Lov ude i den store Del af den kirkeligindede Almuebefolkning, ja, der er endog saa store Dele af denne Befolkning, der ikke ere komne saa vidt, at de have noget klart Begreb om, hvad det i Virkeligheden vil sige med borgerligt Ægtef. Jeg finder, det er ganske naturligt i en saa alvorlig Sag, som det er at indgaa Ægtef., der maatte gælder for hele Rvket, at de ønske at være paa det Sted, hvor de ellers finde, der er godt at være, og ønske at indgaa deres Ægtef. netop over for den Myndighed, som til daglig Brug er deres Sjølesørger, og som de derfor ogsaa i alle menneskelige Spørgsmaal bedst kunne betrosig til. Men naar jeg siger dette, saa maadet ikke forstås, som om jeg skulde være en Modstander af borgerligt Ægtef. Det er jeg paa ingen mulig Maade. Jeg finder det i allerhøjeste Grad uheldigt, naar der paa et Omraade som dette er Ævngsbestemmelser, og jeg ønsker paa alle Omraader, ikke mindst paa dette, men ogsaa paa alle andre aandelige Omraader, at vi Skridt for Skridt kunne komme bort fra saa mange Ævngsbestemmelser som muligt. Det er forargerligt, mener jeg, at Kirken tvinger Folk, som ellers ikke have med Kirken at gøre, til at skulle indgaa Ægtef. netop i Kirken og over for den kirkelige Myndighed, det er et Stavnshand af allerværste Art, forekommer det mig, der ikke alene kan være pinligt og kan plage den, som skal tvinges hen i Kirken paa den Dag, det Sted, han i øvrigt maatte ellers ikke ønske at komme; men i første Række rammer det dog maatte søleligt Kirken selv, idet et saadant Forhold kun kan avle Mandhed og Hyklert. Derfor, siger jeg, er jeg ingen Modstander af borgerligt Ægtef. Alle, som have Trang til at indgaa deres Ægtef. i den Form og over for en borgerlig Myndighed, bør man ikke af kirkelige Hensyn hindre deri; thi Kirken selv er mindst tjent dermed. Hvis Forslaget derfor kun havde drejet sig om at give en saadan Tilladelse for alle dem, som sølte Trang til at indgaa deres Ægtef. for en borgerlig Myndighed, vilde jeg ikke have været nogen principiel Modstander af Forslaget, jeg vilde endogjaa sige, at jeg i saa Fald vilde have sluttet mig dertil, som jeg i Sjor kunde slutte mig til det Forslag, som da kom fra de samme to ærede Forslagsstillere, der have stillet dette Forslag i Aar. Det er at gribe Sagen an paa den rette Maade, det er at give Frihed der, hvor der virkelig er et Krav paa og Trang til Frihed; men saadan som Forslaget er affattet i Aar, det er ikke alene en Frihed, man giver disse Mennesker, der have Trang til at indgaa borgerligt Ægtef.;